

Evangelhia zilei de sâmbătă: Credința, lumină a inimii

„Greu este cuvântul acesta, cine poate să-l asculte?” Când sufletul este dispus să asculte, atunci se deschide o poartă în inimă prin care intră lumina, pentru a vedea cu ochii lui Cristos.

Evangelhie (In 6,60-69)

Când au auzit, mulți dintre discipolii lui au zis: „Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?”

Dar Isus, cunoscând în sine că discipolii lui murmurau pentru

aceasta, le-a zis: „Vă scandalizează acest lucru? Dar dacă l-ați vedea pe Fiul Omului urcându-se acolo unde a fost mai înainte? Duhul este acela care dă viața, trupul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață. Dar sunt unii dintre voi care nu cred!”

De fapt, Isus știa de la început cine sunt cei care nu cred și cine este acela care îl va trăda.

Și le-a zis: „De aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la mine decât dacă îi este dat de la Tatăl”.

După aceasta, mulți dintre discipolii lui s-au retras și nu mai mergeau cu el.

Atunci, Isus le-a zis celor doisprezece: „Nu cumva vreți să plecați și voi?”

Simon Petru i-a răspuns: „Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele

vieții veșnice, iar noi am crezut și am cunoscut că tu ești sfântul lui Dumnezeu”.

Comentariu la Evanghelie

Cuvintele lui Isus nu lasă pe nimeni indiferent: ori sunt primite, chiar dacă nu sunt înțelese pe deplin, ori sunt respinse. Însă respingerea nu vine pentru că Isus ar spune lucruri de neacceptat. Asta, de multe ori, sună a pretext. Există ceva anterior: o refuzare a credinței. Când vrem să plantăm o sămânță, pregătim pământul. Când vrem să cântăm, facem exerciții vocale. Când vrem să gătim, încălzim mai întâi cuptorul. Experimentăm în viață că, fie lucrurile mari, fie cele mici, fie cele manuale, fie cele intelectuale, toate au nevoie de o pregătire prealabilă. Iar acest lucru se aplică și credinței.

Cine nu vrea să creadă, nu poate să creadă. Este nevoie de un minim de dispoziții bune, de deschidere a inimii. Aceasta este pregătirea pentru credință.

De ce oare unii oameni Îl resping pe Isus, chiar fără să fi încercat să trăiască după cuvântul Său? Am putea spune că, atunci când orizontul propriei vieți a devenit prea îngust, când cineva s-a obișnuit să trăiască din ceea ce este imediat sau din ceea ce oferă o mângâiere aici și acum – chiar dacă acea mângâiere nu durează mult –, orice cuvânt care ne invită să trăim altfel este perceput ca o intruziune sau o agresiune de neacceptat. Dar Isus nu a venit ca să condamne, ci ca să mântuiască, nu a venit ca să înrobească, ci ca să elibereze. Și aceasta ne ajută să înțelegem că, atunci când inima nu este pregătită, nu suntem în stare să prețuim și să acceptăm iubirea care ni se oferă.

Evangelhistul Ioan spune că mulți dintre cei care Îl urmau pe Isus nu credeau în El și că unul dintre ei urma chiar să-L trădeze. Cum se poate ajunge într-o astfel de situație? Ce fel de așteptări aveau? Ce fel de așteptări avem noi când ne apropiem de Domnul? Ne putem aminti aceste cuvinte ale lui Isus: „Tată, dacă vrei, îndepărtează acest pahar de la Mine; dar nu voința Mea, ci a Ta să se facă” (Lc 22,42). Le-am putea traduce astfel: „Doamne, aceasta este viziunea mea asupra vieții, dar Tu știi mult mai mult decât mine, ajută-mă să-Ți deschid inima și să văd cu ochii Tăi”. De fapt, uneori intuim că, dacă vom vedea cu ochii lui Cristos, ceva din viața noastră ar trebui să se schimbe, iar poate că nu vrem acest lucru. Atunci, mai mult ca oricând, trăim adevărul acestor cuvinte: dacă Dumnezeu nu ne ajută, nu ne putem apropia de El. Dar ce sens are o viață departe de Dumnezeu? De aceea, ce frumoasă rugăciune este aceasta: „Fă

să văd cu ochii Tăi, Cristoase al meu,
Isuse al sufletului meu!” (Sf.
Josemaría, 19 martie 1975).

Juan Luis Caballero // Matt
Howard - Unsplash

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-sambata-credinta-
lumina-a-inimii/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-credinta-lumina-a-inimii/) (17.02.2026)